



**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 4. prosince 2013 (05.12)
(OR. en)**

17392/13

**Interinstitucionální spis:
2013/0402 (COD)**

**PI 178
CODEC 2842**

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	28. listopadu 2013
Příjemce:	Uwe CORSEPIUS, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2013)813 final
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před neoprávněným získáním, použitím a zveřejněním

Delegace naleznou v příloze dokument Komise COM(2013)813 final.

Příloha: COM(2013)813 final



EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 28.11.2013
COM(2013) 813 final

2013/0402 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství)
před neoprávněným získáním, použitím a zveřejněním**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2013) 471 final}

{SWD(2013) 472 final}

{SWD(2013) 493 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

V oblasti vědy a inovací zaujímá Evropa silnou pozici a má potenciál dostat se na světovou špičku. Přitom úsilí o vědeckou kvalitu není pouze cílem výzkumných pracovníků, nýbrž zdrojem nemalých výnosů pro veřejné i soukromé investory. Srovnáme-li však EU z hlediska výzkumu a vývoje (dále jen „VaV“) s některými jejími významnými obchodními partnery, zejména USA a Japonskem, musíme konstatovat, že se v této oblasti neangažují dostatečnou měrou podniky. Jejich suboptimální investice do VaV mají nepříznivý dopad na zavádění nových výrobků, procesů, služeb a know-how.

Podmínky pro inovační činnost podniků je tedy žádoucí zlepšit. V rámci své širší strategie Evropa 2020 se Komise zavázala vytvořit Unii inovací, která chrání investice do znalostní základny, zmírňuje nákladnou roztržitost a činí z Evropy místo, kde se inovace více vyplatí. Prostředí příznivé pro inovace by mělo vybízet zejména k vyššímu objemu investic do VaV ze strany soukromého sektoru prostřednictvím rozsáhlejší (včetně přeshraniční) spolupráce mezi univerzitami a průmyslem v oblasti VaV a technologického rozvoje, otevřených inovací a umožnění lepšího oceňování duševního vlastnictví tak, aby se zlepšil přístup inovativních hospodářských subjektů zaměřených na výzkum k rizikovému kapitálu a financování. Dosažení těchto cílů výhradně na úrovni jednotlivých členských států nepostačuje a vedlo by k neefektivnímu zdvojování úsilí v Unii.

Výrazně nižší transakční náklady v digitální ekonomice vedou k novým formám spolupráce s otevřenou vědou a otevřenými inovacemi, což má často za následek nové obchodní modely pro využívání společně vytvořených poznatků. Nedílnou součástí inovační politiky jsou však práva duševního vlastnictví. Tato práva poskytují inovátorům a tvůrcům prostředky k přivlastnění si výsledků jejich úsilí, které jsou svou povahou nehmotné, a tak zajišťují potřebné pobídky k investicím do nových řešení, vynálezů a know-how. Práva duševního vlastnictví se snaží chránit výsledky tvůrčího nebo vynálezeckého úsilí, mají však omezenou oblast působnosti.

V procesu výzkumu a tvorby jsou shromažďovány a rozvíjeny důležité informace a postupně vytvářeny poznatky značné ekonomické hodnoty, které častou nejsou způsobilé pro ochranu jakožto práva duševního vlastnictví, jsou však stejně důležité pro inovace a konkurenceschopnost podniků obecně. Ochrana těchto aktiv a přilákání financování a investic vyžaduje, aby bylo duševní vlastnictví zachováváno jako důvěrné, a společnosti, laboratoře, univerzity a rovněž jednotliví vynálezci a tvůrci uplatňují nejvyužívanější a dlouhodobou formu přivlastňování si cenných informací: důvěrnost.

Jelikož výzkum navazuje na předchozí práci, zásadní vliv na další inovace má sdílení poznatků a nová zjištění. V závislosti na obchodním modelu inovátora existují případy, kdy může být důvěrnost nezbytným předpokladem, na němž lze udržovat duševní vlastnictví za účelem jeho využití k inovacím a vyšší konkurenceschopnosti. Každé právo duševního vlastnictví existuje nejprve ve formě tajemství. Spisovatelé nezveřejňují děj, na němž pracují (budoucí autorské právo), výrobci automobilů nerozesílají první nákresy nového modelu (budoucí průmyslový vzor), společnosti nezveřejňují předběžné výsledky svých technických pokusů (budoucí patent), podniky zadržují informace týkající se uvedení nového značkového výrobku na trh (budoucí ochranná známka) atd.

V právní terminologii se informace, které jsou za účelem zachování konkurenční výhody považovány za důvěrné, označují jako „obchodní tajemství“, „nezveřejněné informace“, „důvěrné obchodní informace“ nebo „tajné know-how“. Podniky a akademická obec pro ně

někdy používají jiná pojmenování, například „chráněné know-how“ nebo „chráněná technologie“.

Obchodní tajemství je důležité rovněž při ochraně netechnologických inovací. Odvětví služeb, na něž připadá přibližně 70 % HDP EU, jsou velmi dynamická a tato dynamika závisí na vytváření inovativních poznatků. Odvětví služeb však není tolik závislé na inovacích technických postupů a výrobků (chráněných patenty) jako výrobní odvětví. Důvěrnost v této klíčové části hospodářství EU se využívá k vytváření a využívání tzv. „měkkých“ inovací pro konkurenceschopnost, což zahrnuje používání a uplatňování rozmanité škály strategických obchodních informací, které přesahují technické znalosti, jako jsou informace o odběratelích a dodavatelích, obchodních procesech, obchodních plánech, výzkumu trhu atd.

Ekonomové se shodují, že si podniky bez ohledu na velikost cení obchodní tajemství přinejmenším stejně jako všechny ostatní formy duševního vlastnictví. Obchodní tajemství je obzvláště důležité pro malé a střední podniky a začínající podniky, jelikož ty často postrádají specializované lidské zdroje a finanční sílu, které jsou zapotřebí pro sledování, řízení, vymáhání a ochranu práv duševního vlastnictví.

Ačkoli obchodní tajemství není chráněno jako tradiční právo duševního vlastnictví, je přesto hlavním doplňkovým nástrojem pro potřebné přisvojení si duševního majetku, který je hybnou silou znalostní ekonomiky 21. století. Majitel obchodního tajemství nemá výhradní právo na informace, na něž se obchodní tajemství vztahuje. Na podporu ekonomicky efektivního a konkurenčního procesu jsou však omezení vztahující se na použití obchodního tajemství odůvodněná v případech, kdy příslušné know-how nebo informace získala od majitele obchodního tajemství třetí osoba proti jeho vůli nečestnými prostředky. Posouzení toho, zda a do jaké míry jsou tato omezení nezbytná, podléhá v každém jednotlivém případě soudní kontrole.

To znamená, že konkurenti mohou (a měli by být k tomu vybízeni) vyvíjet a používat stejná, podobná nebo alternativní řešení, a tudíž soutěžit v oblasti inovací, nemohou však podvádět, krást nebo klamat, aby získali důvěrné informace, které vypracovali jiní.

Zatímco se rozvoj a řízení znalostí a informací stává pro výkonnost hospodářství EU stále důležitějším, vystavení cenného nezveřejněného know-how a informací (obchodního tajemství) krádeži, špionáži či jiným způsobům zneužití se zvyšuje a bude se zvyšovat i nadále (globalizace, externí zajišťování služeb nebo činností, delší dodavatelské řetězce, vyšší využívání IKT atd.). Roste rovněž riziko, že ukradené obchodní tajemství bude využito ve třetích zemích k výrobě výrobků porušujících právo, které následně v EU soutěží s výrobky oběti zneužití tohoto tajemství. Stávající rozmanitost a roztržitost právního rámce pro ochranu obchodního tajemství před neoprávněným získáním, použitím nebo zveřejněním poškozuje přeshraniční VaV a oběh inovativních poznatků oslabením schopnosti evropských společností reagovat na nečestné útoky na jejich know-how.

Optimalizace infrastruktury duševního vlastnictví je jedním z důležitých pilířů Unie inovací a v této souvislosti přijala Komise v květnu 2011 komplexní strategii pro duševní vlastnictví, v níž se zavazuje prozkoumat ochranu obchodního tajemství¹. Tento návrh je jedním z dalších výsledků závazku týkajícího se vytvoření jednotného trhu pro duševní vlastnictví.

¹ KOM(2011) 287.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1. Veřejné konzultace

Tato iniciativa je založena na posouzení významu obchodního tajemství pro inovace a konkurenceschopnost společností, rozsahu, v jakém jsou využívána, jejich úlohy a vztahu k právům duševního vlastnictví při vytváření a hospodářském využívání znalostí a nehmotných aktiv a příslušného právního rámce. Tato hodnocení byla provedena pomocí dvou externích studií a rozsáhlých konzultací se zúčastněnými stranami.

První studie (zveřejněná v lednu 2012) podává srovnávací právní hodnocení ochrany před zneužitím obchodního tajemství v jednotlivých členských státech EU. Druhá studie, která byla zveřejněna v květnu 2013, hodnotila ekonomické základy obchodního tajemství a ochranu před jejich zneužitím a blíže analyzovala právní ochranu obchodního tajemství v celé EU. Tato studie potvrdila roztržistou a rozmanitou povahu stávající ochrany před zneužitím obchodního tajemství v Unii a považovala ji obecně za nejasnou a vytvářející zbytečné náklady a rizika. Podle studie je účinný systém ochrany výsledků VaV předpokladem pro to, aby podniky inovovaly, a flexibilita zajištěná účinným spoléháním se na obchodní tajemství je v souladu se způsobem, jakým inovace vznikají v současném podnikatelském prostředí. Ve studii byl vyvozen závěr, že by harmonizace právních předpisů EU týkajících se obchodního tajemství zlepšila podmínky pro to, aby podniky vyvíjely, vyměňovaly si a využívaly inovativní poznatky.

Názory zúčastněných stran byly získány prostřednictvím tří kroků. Za prvé, občanská společnost, průmysl, akademická obec a orgány veřejné moci se touto otázkou zabývaly na konferenci, kterou Komise uspořádala v červnu 2012.

Za druhé, následně byl v listopadu 2012 v rámci druhé studie zahájen průzkum týkající se používání obchodního tajemství, souvisejících rizik a právní ochrany. Průzkum byl zaměřen na reprezentativní vzorek podniků z celé EU, včetně malých a středních podniků, které představovaly 60 % vzorku. V rámci průzkumu bylo obdrženo 537 odpovědí. Celkem 75 % respondentů považovalo obchodní tajemství za strategicky důležitá pro růst jejich společnosti, konkurenceschopnost a výkonnost v oblasti inovací. Průzkum ukázal, že v posledních deseti letech zažila přibližně pětina respondentů v EU nejméně jeden pokus o zneužití, zatímco téměř dvě pětiny respondentů uvedly, že v témže období riziko zneužití obchodního tajemství vzrostlo. Legislativní návrh EU podpořily dvě třetiny respondentů.

Za třetí, v období od 11. prosince 2012 do 8. března 2013 uskutečnily útvary Komise otevřené veřejné konzultace zaměřené na potenciální možnosti politiky a jejich dopady. Obdrženo bylo 386 odpovědí, většinou od jednotlivých občanů (především z jednoho členského státu) a podniků. 202 respondentů uvedlo, že by se EU měla zabývat právní ochranou před zneužitím obchodního tajemství. Názory dvou hlavních skupin respondentů (občané a společnosti) však byly polarizované. Tři čtvrtiny občanů se domnívají, že obchodní tajemství má pro VaV malý význam, a pokládají jeho stávající právní ochranu za nadměrnou; 75 % nepokládá opatření EU za nutné. Podniky, které poskytly odpověď, považují na druhou stranu obchodní tajemství za velmi důležité pro VaV a svou konkurenceschopnost. Významná většina pokládá stávající ochranu za nedostatečnou, zejména na přeshraniční úrovni, a domnívá se, že rozdíly mezi vnitrostátními právními rámci mají negativní dopady, například vyšší obchodní riziko v členských státech se slabší ochranou, menší pobídky k provádění přeshraničního VaV a vyšší výdaje na preventivní opatření za účelem ochrany informací.

2.2. Posouzení dopadů

Posouzení dopadů ukázalo rozdíly mezi jednotlivými členskými státy, pokud jde o ochranu obchodního tajemství. Právní předpisy pouze několika málo členských států definují obchodní tajemství nebo upřesňují, kdy by mělo být chráněno; ne ve všech případech jsou k dispozici příkazy ke zdržení se určitého chování vydané porušovatelům; tradiční pravidla pro výpočet náhrady škody v případě zneužití obchodního tajemství nejsou často přiměřená a ne ve všech členských státech jsou k dispozici alternativní způsoby výpočtu (např. výše honorářů, která by byla splatná podle licenční smlouvy) a ne ve všech členských státech se trestněprávní předpisy zabývají krádeží obchodního tajemství. Mnoho členských států nemá mimoto pravidla, která usilují o ochranu obchodního tajemství během soudního sporu, což oběti zneužití obchodního tajemství odrazuje od toho, aby se domáhaly zjednání nápravy u soudu.

Dva hlavní problémy:

- Suboptimální pobídky pro přeshraniční inovační činnosti. Je-li obchodní tajemství ohroženo zneužitím kvůli neúčinné právní ochraně, pobídky k provádění inovačních činností (včetně v přeshraničním měřítku) tím jsou nepříznivě dotčeny kvůli i) nižší očekávané hodnotě inovací založených na obchodním tajemství a vyšším nákladům na jeho ochranu a ii) vyššímu obchodnímu riziku při sdílení obchodního tajemství. 40 % společností v EU například upouští od sdílení obchodního tajemství s jinými stranami kvůli obavě ze ztráty důvěrnosti informací kvůli jejich zneužití nebo uvolnění bez jejich souhlasu. To brání inovacím, a zejména výzkumu založenému na spolupráci a otevřeným inovacím, které vyžadují sdílení cenných informací ze strany několika obchodních a výzkumných partnerů.
- Jsou ohroženy konkurenční výhody založené na obchodním tajemství (nižší konkurenceschopnost): roztržitá právní ochrana v EU nezaručuje srovnatelný rozsah ochrany a úrovně nápravy na vnitřním trhu, což ohrožuje konkurenční výhody založené na obchodním tajemství bez ohledu na to, zda jsou spojeny s inovacemi, či nikoli, a narušuje konkurenceschopnost majitelů obchodního tajemství. Evropský chemický průmysl, který je silně závislý na inovacích procesů zajištěných obchodním tajemstvím, například odhaduje, že by zneužití obchodního tajemství mohlo často znamenat snížení obrátu až o 30 %.

Cílem iniciativy je zajistit, aby byla náležitě chráněna konkurenceschopnost evropských podniků a výzkumných organizací, která je založena na nezveřejněném know-how a obchodních informacích (obchodní tajemství), a zlepšit podmínky/rámec pro rozvoj a využívání inovací a přenos znalostí na vnitřním trhu. Cílem je konkrétně zvýšení účinnosti právní ochrany obchodního tajemství před zneužitím na celém vnitřním trhu.

Zvažovány byly tyto potenciální možnosti řešení problému:

- Zachování stávající situace.
- Poskytování informací a zvyšování povědomí o vnitrostátních opatřeních, postupech a opravných prostředcích, které jsou k dispozici za účelem zabránění zneužití obchodního tajemství.
- Sbližování vnitrostátních občanskoprávních předpisů, pokud jde o nezákonnost případů zneužití obchodního tajemství (o pravidlech týkajících se opravných prostředků a zachování důvěrnosti obchodního tajemství během soudního řízení by se však rozhodovalo na vnitrostátní úrovni).

- Sbližování vnitrostátních opravných prostředků podle občanského práva v případě zneužití obchodního tajemství a pravidel týkajících se zachování důvěrnosti tohoto tajemství během soudního řízení i posléze (navíc k možnosti č. 3).
- Sbližování vnitrostátních trestněprávních předpisů nad rámec sbližování občanskoprávních předpisů (možnost č. 4), včetně pravidel týkajících se minimálních trestních sankcí.

Posouzení dopadů dospělo k závěru, že přiměřenou možností, která nejlépe zajistí dosažení sledovaných cílů, bude možnost č. 4.

Z hlediska dopadů by sbližování opravných prostředků podle občanského práva inovativním podnikům umožnilo chránit v celé EU účinněji jejich legitimní obchodní tajemství. Pokud se majitelé obchodního tajemství mohou spolehnout na zachování důvěrnosti během řízení, budou častěji usilovat o právní ochranu před možnou škodou způsobenou zneužitím obchodního tajemství. Vyšší právní jistota a sbližování právních předpisů by přispěly k vyšší hodnotě inovací, které se společnosti snaží chránit jako obchodní tajemství, jelikož by se snížilo riziko zneužití. Z toho vyplývají kladné dopady na fungování vnitřního trhu, jelikož společnosti, zejména malé a střední podniky, a výzkumní pracovníci budou moci lépe využívat své inovativní nápady při spolupráci s nejlepšími partnery z celé EU, což pomůže zvýšit investice soukromého sektoru do VaV na vnitřním trhu. Současně by neměla být omezena hospodářská soutěž, jelikož nebudou udělena žádná výlučná práva a kterýkoli konkurent bude moci získat nezávisle poznatky chráněné obchodním tajemstvím (mj. prostřednictvím reverzního inženýrství). Obdobně by nemělo být nepříznivě dotčeno najímání a mobilita vysoce kvalifikovaných pracovníků (kteří mají přístup k obchodnímu tajemství) na vnitřním trhu. To by mělo mít postupem času kladné dopady na konkurenceschopnost a růst hospodářství EU. Tato iniciativa nemá nepříznivý dopad na základní práva. Iniciativa bude prosazovat zejména právo na vlastnictví a svobodu podnikání. Pokud jde o přístup k dokumentům v soudním řízení, byly zavedeny záruky s cílem zajistit právo na obhajobu. Iniciativa obsahuje rovněž záruky, které mají zajistit, aby byla zaručena svoboda projevu a informací.

Tato iniciativa je v souladu s mezinárodními závazky (tj. Dohodou o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „dohoda TRIPS“)). Hlavní obchodní partneři mají podobné právní předpisy týkající se této záležitosti.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) umožňuje přijetí pravidel EU, která harmonizují vnitrostátní právní předpisy, je-li to nezbytné pro hladké fungování vnitřního trhu. Cílem návrhu je stanovit na celém vnitřním trhu dostatečnou a srovnatelnou úroveň nápravy v případě zneužití obchodního tajemství (při současném poskytnutí dostatečných záruk, aby se zamezilo zneužívání soudního řízení). Stávající vnitrostátní pravidla nezajišťují v EU stejnou úroveň ochrany obchodního tajemství před zneužitím, což ohrožuje hladké fungování vnitřního trhu informací a know-how. K naplnění svého potenciálu jako hospodářského majetku musí být cenné informace (například o výrobních procesech, nových látkách a materiálech, nepatentovaných technologiích, obchodních řešeních) přenosné při současném zachování jejich důvěrnosti, jelikož u jednotlivých účastníků v různých zeměpisných oblastech mohou mít rozdílné použití, a tudíž vytvářet pro své tvůrce příjmy a umožňovat efektivní přidělování zdrojů. Roztříštěný právní rámec snižuje rovněž pobídky k provádění přeshraničních činností souvisejících s inovacemi, které jsou závislé na použití informací, jež jsou chráněny jako obchodní tajemství, například usazení v různých členských státech za účelem výroby nebo uvádění výrobků/služeb založených na obchodním tajemství

na trh, dodávání výrobků/služeb společnosti v jiném členském státě nebo externí zadávání výroby jiné společnosti v určitém členském státě. Je-li v těchto případech obchodní tajemství zneužito v zemi s nižší úrovní ochrany, mohou být na trhu šířeny výrobky porušující právo. Stávající vnitrostátní pravidla tudíž činí přeshraniční VaV a inovace v rámci sítě méně přitažlivými a obtížnějšími. Tato pravidla vytvářejí v členských státech s nižší úrovní ochrany rovněž vyšší obchodní riziko, což má nepříznivé dopady na celé hospodářství EU, jelikož se na straně jedné snižují pobídky k přeshraničnímu obchodu a na straně druhé mohou být „výrobky porušující právo“ pocházející z těchto členských států (nebo dovážené přes tyto státy) šířeny na celém vnitřním trhu. Návrh by měl usnadnit přeshraniční spolupráci v oblasti VaV: jednoznačná, důkladná a rovnoměrná ochrana obchodního tajemství před zneužitím podporuje přeshraniční sdílení a předávání důvěrných obchodních informací a know-how tím, že snižuje vnímaná rizika a transakční náklady spojené s nutností zabývat se právními předpisy více členských států. To by mělo zvýšit rovněž pobídky k přeshraničnímu obchodu díky omezení nekalé hospodářské soutěže na trhu v dalších členských státech ze strany tzv. černých pasažérů.

Co se týká subsidiarity, problémy zjištěné v posouzení dopadů jsou způsobeny rozmanitostí a nejednotností stávajícího právního rámce, který pro podniky v EU nezajišťuje rovné podmínky, což má nepříznivé důsledky pro jejich konkurenceschopnost i pro konkurenceschopnost celé EU. Při řešení těchto problémů má zásadní význam dosažení větší jednotnosti opatření ke zjednání nápravy v jednotlivých členských státech. Této jednotnosti však nelze dosáhnout prostřednictvím opatření přijatých výhradně na úrovni jednotlivých členských států: zkušenosti v této oblasti ukazují, že i když jsou členské státy do jisté míry koordinovány, například prostřednictvím dohody TRIPS, není dosaženo dostatečné úrovně hmotněprávní harmonizace vnitrostátních pravidel. Potřebného rozsahu a účinků navrhovaného opatření lze proto dosáhnout na úrovni EU.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádný dopad na rozpočet Evropské unie. Všechna opatření, jejichž přijetí Komise předpokládá v tomto návrhu, jsou v souladu a jsou slučitelná s novým víceletým finančním rámcem na období 2014–2020.

5. VYSVĚTLENÍ NÁVRHU

5.1. Obecná ustanovení

Kapitola I stanoví předmět (článek 1): směrnice se vztahuje na neoprávněné získání, zveřejnění a použití obchodního tajemství a opatření, postupy a opravné prostředky, které by měly být k dispozici za účelem zjednání nápravy podle občanského práva.

Článek 2 rovněž v kapitole I definuje klíčové pojmy. Definice „obchodního tajemství“ obsahuje tři prvky: i) informace musí být důvěrné; ii) měly by mít komerční hodnotu vzhledem ke své důvěrné povaze a iii) majitel obchodního tajemství by měl vyvinout přiměřené úsilí o zachování jeho důvěrnosti. Tato definice vychází z definice „nezveřejněných informací“ v dohodě TRIPS.

Definice „majitele obchodního tajemství“ zahrnuje jako hlavní prvek (rovněž v souladu s dohodou TRIPS) výraz „mít obchodní tajemství právoplatně ve své moci“. Zajišťuje proto, aby obchodní tajemství mohl chránit nejen jeho původní majitel, nýbrž i nabyvatelé licencí.

Definice „výrobku porušujícího právo“ zahrnuje posouzení přiměřenosti. Výrobky, které jsou navrženy, vyráběny nebo uváděny na trh prostřednictvím protiprávního jednání, musí mít do značné míry prospěch z dotyčného obchodního tajemství, aby se považovaly za výrobky

porušující právo. Toto kritérium by se mělo použít při posuzování opatření, která se přímo dotýkají výrobků vyráběných nebo uváděných na trh porušovatelem.

Kapitola II stanoví okolnosti, za nichž je získání, použití a zveřejnění obchodního tajemství nezákonné (článek 3), a majitel obchodního tajemství je tudíž oprávněn domáhat se použití opatření a opravných prostředků stanovených ve směrnici. Klíčovým prvkem pro to, aby byly tyto činnosti protiprávní, je neexistence souhlasu majitele obchodního tajemství. Článek 3 rovněž stanoví, že použití obchodního tajemství třetí osobou, která se přímo nepodílela na původním neoprávněném získání, použití nebo zveřejnění, je taktéž nezákonné, pokud si třetí osoba byla nebo měla být vědoma původního protiprávního jednání či byla o něm vyrozuměna. Článek 4 výslovně objasňuje, že nezávislý objev a reverzní inženýrství představují legitimní prostředky získání informací.

5.2. Opatření, postupy a opravné prostředky

Kapitola III stanoví opatření, postupy a opravné prostředky, které by měl mít majitel obchodního tajemství k dispozici v případě neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění tohoto tajemství třetí osobou.

Oddíl 1 stanoví obecné zásady vztahující se na nástroje prosazování podle občanského práva s cílem zabránit případům zneužití obchodního tajemství a potlačovat je, zejména účinnost, spravedlnost a přiměřenost (článek 5), a záruky, které zamezují zneužívání soudního řízení (článek 6). Článek 7 stanoví promlčecí lhůtu. Článek 8 vyžaduje, aby členské státy poskytly justičním orgánům mechanismy potřebné pro zachování důvěrnosti obchodního tajemství, které bylo zveřejněno u soudu za účelem soudního sporu. Možná opatření musí zahrnovat: omezení přístupu k dokumentům, které poskytli účastníci řízení nebo třetí osoby, a to zcela nebo částečně; omezení přístupu k soudnímu jednání a záznamům ze soudního jednání; nařízení účastníkům řízení nebo třetím osobám, aby vyhotovily verze dokumentů obsahujících obchodní tajemství bez důvěrných údajů, a rovněž vyhotovení verzí soudních rozhodnutí, jež nemají důvěrnou povahu. Tato opatření by se měla používat přiměřeně tak, aby nebyla porušena práva účastníků řízení na spravedlivý proces. Během soudního řízení je nutno uplatňovat opatření k zachování důvěrnosti, to však platí i po jeho skončení v případě žádosti o veřejný přístup k dokumentům, a to po dobu, kdy dotyčné informace zůstávají obchodním tajemstvím.

Oddíl 2 stanoví předběžná a zajišťovací opatření ve formě prozatímních soudních zákazů nebo předběžného zabavení výrobků porušujících právo (článek 9). Stanoví rovněž záruky, které mají zajistit spravedlnost a přiměřenost těchto předběžných a zajišťovacích opatření (článek 10).

Oddíl 3 stanoví opatření, které lze nařídit v rozhodnutí ve věci samé. Článek 11 stanoví zákaz použití nebo zveřejnění obchodního tajemství, zákaz vyrábět, nabízet, uvádět na trh nebo používat výrobky porušující právo (nebo tyto výrobky za uvedeným účelem dovážet či skladovat) a nápravná opatření. Nápravná opatření mimo jiné vyžadují, aby porušovatel zničil nebo odevzdal původnímu majiteli obchodního tajemství veškeré informace, které má k dispozici ohledně neoprávněně získaného, použitého nebo zveřejněného obchodního tajemství. Článek 12 stanoví záruky, které mají zajistit spravedlnost a přiměřenost opatření stanovených v článku 11.

Přiznání náhrady škody za újmu, která byla majiteli obchodního tajemství způsobena v důsledku neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění jeho obchodního tajemství, je zakotveno v článku 13, který požaduje, aby se zohlednily všechny relevantní faktory, včetně neoprávněného zisku žalovaného. Je umožněn rovněž výpočet náhrady škody na základě

hypotetických honorářů v souladu s tím, co se předpokládá v případě porušení práv duševního vlastnictví.

Článek 14 zmocňuje příslušné justiční orgány k přijetí informačních opatření na žádost žalobce, včetně zveřejnění rozhodnutí ve věci samé, za předpokladu, že není zveřejněno obchodní tajemství, a po posouzení přiměřenosti opatření.

Směrnice neobsahuje pravidla týkající se přeshraničního výkonu soudních rozhodnutí, jelikož se na tuto záležitost vztahují obecná pravidla EU, která ve všech členských státech umožňují výkon soudního rozhodnutí zakazujícího dovoz výrobků porušujících právo do EU.

5.3. Sankce, podávání zpráv a závěrečná ustanovení

V zájmu zajištění účinného uplatňování směrnice a splnění sledovaných cílů předpokládá kapitola IV uložení sankcí v případě nedodržení opatření stanovených v kapitole III a obsahuje ustanovení o sledování a podávání zpráv.

Komise se domnívá, že v souladu se společnými prohlášeními týkajícími se informativních dokumentů² neexistují dostatečné důvody pro oficiální vyžádání si informativních dokumentů od členských států za účelem vysvětlení vztahu mezi obsahem směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů pro provedení směrnice. Z technického hlediska není směrnice příliš složitá, obsahuje pouze omezený počet právních povinností, které vyžadují provedení do vnitrostátního práva, a zabývá se náležitě vymezenou záležitostí, která je již upravena na vnitrostátní úrovni, pokud jde o sousední oblast práv duševního vlastnictví. Neočekává se proto, že provedení směrnice na vnitrostátní úrovni bude složité, a to by mělo usnadnit sledování provedení do vnitrostátního práva.

² Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14–15.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství)
před neoprávněným získáním, použitím a zveřejněním**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru³,po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů⁴,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podniky a neziskové výzkumné organizace investují do získání, rozvoje a využívání know-how a informací, které jsou měnou znalostní ekonomiky. Tyto investice do vytváření a využívání duševního kapitálu určují jejich konkurenceschopnost na trhu, a tudíž návratnost investic, což představuje základní motivaci pro podnikový výzkum a vývoj. Podniky se uchylují k různým způsobům přivlastnění si výsledků svých inovačních činností v případě, že otevřenost neumožňuje plné využití jejich investic do výzkumu a inovací. Jedním z nich je využívání oficiálních práv duševního vlastnictví, jako jsou patenty, práva týkající se průmyslových vzorů nebo autorská práva. Jiným prostředkem je ochrana přístupu k znalostem, které jsou pro daný subjekt cenné a které nejsou obecně známy, a jejich využívání. Takovéto know-how a obchodní informace, které nejsou zveřejněny a mají zůstat důvěrné, se označuje jako obchodní tajemství. Podniky si bez ohledu na velikost cení obchodní tajemství stejně jako patenty a jiné formy práv duševního vlastnictví a využívají důvěrnost jako nástroj řízení obchodních inovací a inovací ve výzkumu, jenž se vztahuje na rozmanitou škálu informací, které přesahují rámec technických znalostí a zahrnují obchodní údaje, jako jsou informace o odběratelích a dodavatelích, obchodních plánech nebo tržním výzkumu a strategii. Ochranou takto široké škály know-how a obchodních informací, ať už jako doplňku nebo alternativy práv duševního vlastnictví, umožňuje obchodní tajemství tvůrci dosáhnout ze své tvorby a inovací zisku, a je proto obzvláště důležité pro výzkum a vývoj a pro výkonnost v oblasti inovací.
- (2) Otevřené inovace mají zásadní vliv na vytváření nových znalostí a jsou základem vzniku nových a inovativních obchodních modelů založených na využívání společně vytvořených poznatků. Obchodní tajemství hraje důležitou úlohu při ochraně výměny

³ Úř. věst. C , , s. .⁴ Úř. věst. C , , s. .

znalostí mezi podniky v rámci výzkumu, vývoje a inovací na vnitřním trhu i mimo něj. Výzkum založený na spolupráci, včetně přeshraniční spolupráce, je obzvláště důležitý při zvyšování úrovně podnikového výzkumu a vývoje na vnitřním trhu. Otevřené inovace jsou katalyzátorem toho, aby si cestu na trh našly nové nápady, které uspokojují potřeby spotřebitelů a řeší společenské výzvy. Na vnitřním trhu, na němž jsou překážky této přeshraniční spolupráce omezeny na minimum a na němž není narušena spolupráce, by duševní tvorba a inovace měly podněcovat investice do inovativních procesů, služeb a výrobků. Toto prostředí příznivé pro duševní tvorbu a inovace je důležité rovněž při zvyšování zaměstnanosti a konkurenceschopnosti hospodářství Unie. Obchodní tajemství patří k nejvyužívanějším formám ochrany duševní tvorby a inovativního know-how ze strany podniků, současně je však stávajícím právním rámcem Unie nejméně chráněno před neoprávněným získáním, použitím a zveřejněním třetími osobami.

- (3) Inovativní podniky jsou v rostoucí míře vystaveny nepoctivým praktikám, které jsou zaměřeny na zneužití obchodního tajemství, jako je krádež, nepovolené kopírování, ekonomická špionáž, porušení požadavků na zachování důvěrnosti, bez ohledu na to, zda k nim dochází v Unii či mimo ni. K vyššímu riziku těchto praktik přispívá nejnovější vývoj, jako je globalizace, větší externí zajišťování služeb nebo činností, delší dodavatelské řetězce, větší využívání informačních a komunikačních technologií. Neoprávněné získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství ohrožuje schopnost právoplatného majitele obchodního tajemství získat výnosy plynoucí pro průkopníka z využívání výsledků jeho úsilí o inovace. Bez účinných a srovnatelných právních prostředků k ochraně obchodního tajemství v celé Unii jsou na vnitřním trhu narušeny pobídky k účasti na inovačních přeshraničních činnostech a obchodní tajemství nemůže naplnit svůj potenciál jakožto hybná síla hospodářského růstu a zaměstnanosti. Uvedené má odrazující efekt na inovace a tvořivost a investice se snižují, což má nepříznivý dopad na hladké fungování vnitřního trhu a narušuje to jeho růstový potenciál.
- (4) Mezinárodní úsilí o řešení tohoto problému vyvíjené v rámci Světové obchodní organizace vedlo k uzavření Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „dohoda TRIPS“). Tato dohoda obsahuje mimo jiné ustanovení o ochraně obchodního tajemství před jeho neoprávněným získáním, použitím nebo zveřejněním třetími osobami, která představují společné mezinárodní normy. Touto dohodou, která byla schválena rozhodnutím Rady 94/800/ES⁵, jsou vázány všechny členské státy, jakož i samotná Unie.
- (5) Bez ohledu na dohodu TRIPS existují v právních předpisech členských států významné rozdíly, pokud jde o ochranu obchodního tajemství před neoprávněným získáním, použitím nebo zveřejněním jinými osobami. Ne všechny členské státy přijaly například vnitrostátní definice obchodního tajemství a/nebo jeho neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění, takže rozsah ochrany není snadno pochopitelný a mezi jednotlivými členskými státy se liší. Mimoto existuje nejednotnost, pokud jde o opravné prostředky podle občanského práva, které jsou k dispozici v případě neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství, jelikož ne ve všech členských státech jsou vždy k dispozici příkazy ke zdržení se určitého chování vydané třetím osobám, které nejsou konkurenty právoplatného majitele obchodního tajemství. Mezi členskými státy existují rovněž

⁵ Rozhodnutí Rady ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 1).

rozdíly, co se týká zacházení se třetími osobami, které získaly obchodní tajemství v dobré víře, následně však v době jeho použití zjistily, že jeho získání vyplývá z předchozího neoprávněného získání jinou stranou.

- (6) Vnitrostátní pravidla se liší rovněž s ohledem na to, zda mohou právoplatní majitelé obchodního tajemství požadovat zničení výrobků vyrobených třetími osobami, které používají obchodní tajemství neoprávněně, nebo navrácení či zničení dokumentů, souborů nebo materiálů obsahujících nebo uplatňujících neoprávněně získané nebo použité obchodní tajemství. Použitelná vnitrostátní pravidla pro výpočet náhrady škody nepřihlízejí vždy k nehmotné povaze obchodního tajemství, což ztěžuje prokázání skutečného ušlého zisku nebo bezdůvodného obohacení porušovatele, pokud nelze stanovit tržní hodnotu dotyčných informací. Pouze několik málo členských států umožňuje uplatňování abstraktních pravidel pro výpočet náhrady škody na základě přiměřeného honoráře nebo poplatku, který by mohl být splatný v případě, že by existovala licence na používání obchodního tajemství. Pravidla mnoha členských států mimoto nezaručují zachování důvěrnosti obchodního tajemství v případě, že majitel obchodního tajemství podá žalobu kvůli údajnému neoprávněnému získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství třetí osobou, což snižuje přitažlivost stávajících opatření a opravných prostředků a oslabuje nabízenou ochranu.
- (7) Rozdíly v právní ochraně obchodního tajemství zajišťované členskými státy znamenají, že obchodní tajemství nepožívá v celé Unii rovnocenné úrovně ochrany, což vede k roztržitému vnitřnímu trhu v této oblasti a oslabuje celkový odrazující účinek pravidel. Vnitřní trh je nepříznivě dotčen, pokud tyto rozdíly snižují pobídky podniků k provádění přeshraničních hospodářských činností souvisejících s inovacemi, včetně spolupráce s partnery při výzkumu nebo výrobě, externího zajišťování služeb nebo činností či investování v jiných členských státech, jež závisí na využití informací chráněných jako obchodní tajemství. Přeshraniční výzkum a vývoj v rámci sítě i činnosti spojené s inovacemi, včetně související výroby a následného přeshraničního obchodu, jsou v Unii méně přitažlivé a obtížnější, což vede rovněž k neefektivitě inovací na úrovni Unie. V členských státech s relativně nižší úrovní ochrany, v nichž může být obchodní tajemství snadno ukradeno či jinak neoprávněně získáno, se zvyšuje také obchodní riziko. To má za následek neefektivní alokaci kapitálu na prorůstové inovace na vnitřním trhu kvůli vyšším výdajům na ochranná opatření k vyrovnání nedostatečné právní ochrany v některých členských státech. Zvýhodňuje to rovněž činnost nekalé konkurence, která po neoprávněném získání obchodního tajemství může šířit výsledné výrobky na vnitřním trhu. Rozdíly v legislativních režimech usnadňují taktéž dovoz výrobků ze třetích zemí do Unie prostřednictvím míst vstupu se slabší ochranou, pokud návrh, výroba nebo uvádění těchto výrobků na trh závisí na ukradeném či jinak neoprávněně získaném obchodním tajemství. Tyto rozdíly jsou celkově na újmu řádnému fungování vnitřního trhu.
- (8) Je vhodné stanovit na úrovni Unie pravidla, která sbližují vnitrostátní právní systémy s cílem zajistit na celém vnitřním trhu dostatečnou a jednotnou úroveň nápravy v případě neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství. Za tímto účelem je důležité stanovit homogenní definici obchodního tajemství, aniž by byl omezen předmět, který má být chráněn před zneužitím. Tato definice by proto měla být vytvořena tak, aby zahrnovala obchodní informace, technické informace a know-how, pokud existuje oprávněný zájem na zachování důvěrnosti i legitimní očekávání zachování důvěrnosti. Tato definice by měla z podstaty věci vylučovat banální informace a neměla by se vztahovat na znalosti a dovednosti, které

zaměstnanci získají v rámci své obvyklé pracovní činnosti a které jsou známé nebo přístupné osobám v kruzích, které se běžně dotýčným druhem informací zabývají.

- (9) Je rovněž důležité stanovit okolnosti, za nichž je právní ochrana odůvodněná. Z tohoto důvodu je nutné stanovit jednání a postupy, které se považují za neoprávněné získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství. Za neoprávněné zveřejnění obchodního tajemství by se nemělo pokládat zveřejnění informací souvisejících s podnikáním ze strany orgánů a subjektů Unie nebo vnitrostátních orgánů veřejné moci, které mají takovéto informace k dispozici na základě povinností stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁶ nebo jiných pravidel týkajících se přístupu k dokumentům.
- (10) V zájmu inovací a na podporu hospodářské soutěže by ustanovení této směrnice neměla zakládat výlučné právo na know-how nebo informace chráněné jako obchodní tajemství. I nadále je proto možný nezávislý objev téhož know-how a informací a konkurenti majitele obchodního tajemství mohou u legálně získaného výrobku použít rovněž reverzní inženýrství.
- (11) V souladu se zásadou proporcionality by opatření a opravné prostředky, jež mají chránit obchodní tajemství, měly být přizpůsobeny tak, aby splňovaly cíl spočívající v hladkém fungování vnitřního trhu pro výzkum a inovace, aniž by byly ohroženy jiné cíle a zásady veřejného zájmu. V tomto ohledu opatření a opravné prostředky zajišťují, že příslušné justiční orgány berou v úvahu hodnotu obchodního tajemství, závažnost jednání vedoucího k jeho neoprávněnému získání, použití nebo zveřejnění a rovněž dopad tohoto jednání. Je třeba taktéž zajistit, aby příslušné justiční orgány měly při zvažování zájmů účastníků soudního sporu a rovněž zájmů třetích stran, případně včetně spotřebitelů, prostor pro uvážení.
- (12) Hladké fungování vnitřního trhu by bylo narušeno, pokud by stanovená opatření a opravné prostředky byly použity ke sledování nezákonných úmyslů, jež nejsou slučitelné s cíli této směrnice. Je proto důležité zajistit, aby byly justiční orgány zmocněny k ukládání sankcí za jejich zneužívání ze strany žalobců, kteří nejednají v dobré víře a podají zjevně neopodstatněné žaloby. Je rovněž důležité, aby stanovená opatření a opravné prostředky neomezovaly svobodu projevu a informací (která zahrnuje svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků, jak se odráží v článku 11 Listiny základních práv Evropské unie) nebo whistleblowing. Ochrana obchodního tajemství by se proto neměla vztahovat na případy, kdy je zveřejnění obchodního tajemství ve veřejném zájmu, je-li tím odhaleno příslušné pochybení nebo protiprávní jednání.
- (13) V zájmu právní jistoty a vzhledem ke skutečnosti, že se očekává, že právoplatní majitelé obchodního tajemství postupují s řádnou péčí, co se týká zachování důvěrnosti jejich cenného obchodního tajemství a sledování jeho používání, jeví se jako vhodné omezit možnost iniciovat opatření na ochranu obchodního tajemství na určitou dobu ode dne, k němuž se majitelé obchodního tajemství dozvěděli nebo mohli dozvědět o neoprávněném získání, použití nebo zveřejnění jejich obchodního tajemství třetí osobou.
- (14) Možnost ztráty důvěrnosti obchodního tajemství během soudního sporu často právoplatné majitele obchodního tajemství odrazuje od zahájení řízení na ochranu tohoto tajemství, což ohrožuje účinnost stanovených opatření a opravných prostředků. Z tohoto důvodu je nezbytné stanovit (s výhradou náležitých záruk zajišťujících právo

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

na spravedlivý proces) zvláštní požadavky, které mají chránit důvěrnost obchodního tajemství, jež je předmětem soudního sporu, v průběhu soudního řízení zahájeného na jeho ochranu. Tyto požadavky by měly zahrnovat možnost omezit přístup k důkazům nebo soudnímu jednání či zveřejnit pouze části soudních rozhodnutí, které nemají důvěrnou povahu. Tato ochrana by měla platit i po skončení soudního řízení, a to po dobu, kdy nejsou informace, na něž se vztahuje obchodní tajemství, veřejně přístupné.

- (15) Neoprávněné získání obchodního tajemství třetí osobou by pro jeho právoplatného majitele mohlo mít ničivé účinky, jelikož po jeho zveřejnění již nelze obnovit situaci, která existovala před ztrátou obchodního tajemství. Proto je nezbytné stanovit rychlá a dostupná předběžná opatření k okamžitému ukončení neoprávněného získávání, používání nebo zveřejňování obchodního tajemství. Tento opravný prostředek musí být k dispozici, aniž by bylo nutno čekat na rozhodnutí ve věci samé, přičemž je náležitě respektováno právo na obhajobu a zásada proporcionality s přihlédnutím k charakteristikám daného případu. Nezbytná může být rovněž jistota ve výši, která postačuje k uhrazení nákladů a újmy způsobené žalovanému neopodstatněným návrhem, zejména v případě, kdy by prodlení způsobilo právoplatnému majiteli obchodního tajemství nenapravitelnou škodu.
- (16) Z téhož důvodu je rovněž důležité stanovit opatření s cílem zamezit dalšímu neoprávněnému používání nebo zveřejňování obchodního tajemství. Aby byla opatření ukládající zákaz účinná, měla by být jejich doba trvání v případě, že situace vyžaduje časové omezení, dostatečná pro odstranění případné obchodní výhody, která mohla třetí osobě plynout z neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství. Opatření tohoto druhu by nemělo být vykonatelné v případě, že informace, na něž se původně vztahovalo obchodní tajemství, jsou veřejně přístupné z důvodů, které nelze přičítat žalovanému.
- (17) Obchodní tajemství může být neoprávněně použito k navržení, výrobě nebo uvádění na trh výrobků či jejich části, jež mohou být šířeny na vnitřním trhu, a mít tudíž nepříznivý dopad na obchodní zájmy majitele obchodního tajemství a fungování vnitřního trhu. Pokud má dotyčné obchodní tajemství značný dopad na jakost, hodnotu nebo cenu výsledného výrobku nebo na snížení nákladů, usnadnění nebo urychlení procesů jeho výroby či uvádění na trh, je v těchto případech důležité zmocnit justiční orgány k nařízení náležitých opatření s cílem zajistit, aby tyto výrobky nebyly uváděny na trh nebo aby z něho byly staženy. Vzhledem ke globální povaze obchodu je rovněž nutné, aby tato opatření zahrnovala zákaz dovozu těchto výrobků do Unie nebo jejich skladování za účelem nabízení nebo uvádění na trh. S ohledem na zásadu proporcionality by nápravná opatření neměla znamenat nutně zničení výrobků, pokud existují jiné schůdné možnosti, jako je úprava výrobku tak, aby byla odstraněna vlastnost porušující právo, nebo použití výrobků mimo trh, například prostřednictvím darování charitativním organizacím.
- (18) Určitá osoba mohla původně získat obchodní tajemství v dobré víře, následně (včetně po doručení oznámení původního majitele obchodního tajemství) však zjistí, že její znalost dotyčného obchodního tajemství je odvozena ze zdrojů, které dotyčné obchodní tajemství používají či zveřejňují neoprávněně. Aby se zamezilo tomu, že by v tomto případě mohla stanovená nápravná opatření nebo příkazy způsobit této osobě nepřiměřenou újmu, měly by členské státy ve vhodných případech umožnit, aby jako alternativní opatření byla poškozené straně poskytnuta peněžitá náhrada škody, pokud tato náhrada nepřesáhne výši honorářů nebo poplatků, jež by byly splatné v případě, že by tato osoba získala povolení k použití dotyčného obchodního tajemství, a to za dobu, po kterou mohl původní majitel obchodního tajemství zabránit jeho používání. Pokud

by však neoprávněné použití obchodního tajemství představovalo porušení jiných předpisů než ustanovení obsažených v této směrnici nebo by pravděpodobně poškodilo spotřebitele, nemělo by být toto neoprávněné použití přípustné.

- (19) Aby se zamezilo tomu, že osoba, která věděla nebo měla vědět, že neoprávněně získává, používá nebo zveřejňuje obchodní tajemství, má z tohoto jednání prospěch, a aby bylo zajištěno, že situace, v níž se nachází poškozený majitel obchodního tajemství, co nejvíce odpovídá situaci, jaká by existovala v případě, pokud by k tomuto jednání nedošlo, je nezbytné stanovit přiměřenou náhradu škody za újmu způsobenou v důsledku protiprávního jednání. Výše náhrady škody přiznané poškozenému majiteli obchodního tajemství by měla přihlížet ke všem relevantním faktorům, jako je ztráta příjmů majitele obchodního tajemství nebo neoprávněný zisk porušovatele a případně morální újma způsobená majiteli obchodního tajemství. Alternativně by například v případě, kdy je vzhledem k nehmotné povaze obchodního tajemství obtížné stanovit výši skutečné vzniklé újmy, mohla být výše náhrady škody odvozena z prvků, jako jsou honoráře nebo poplatky, které by byly splatné, pokud by porušovatel požádal o povolení k použití dotyčného obchodního tajemství. Cílem není zavést povinnost poskytnout náhradu škody s represivní funkcí, nýbrž zajistit náhradu škody na základě objektivního kritéria s přihlédnutím k výdajům, které majitel obchodního tajemství vynaložil, jako jsou náklady na určení a výzkum.
- (20) Aby rozhodnutí soudu působilo na budoucí porušovatele jako doplňkový odrazující prostředek a přispělo k informovanosti široké veřejnosti, je užitečné toto rozhodnutí v případech týkajících se neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství publikovat, případně včetně prostřednictvím inzerce, pokud toto publikování nemá za následek zveřejnění obchodního tajemství, ani nemá nepřiměřený nepříznivý dopad na soukromí a pověst fyzických osob.
- (21) Účinnost opatření a opravných prostředků, jež mají k dispozici majitelé obchodního tajemství, by mohla být narušena v případě nedodržení příslušných rozhodnutí vydaných justičními orgány. Z tohoto důvodu je nezbytné zajistit, aby tyto orgány měly náležitou pravomoc ukládat sankce.
- (22) V zájmu usnadnění jednotného uplatňování opatření na ochranu obchodního tajemství je vhodné stanovit systémy spolupráce a výměny informací mezi členskými státy na straně jedné a mezi členskými státy a Komisí na straně druhé, a to zejména vytvořením sítě zpravodajů určených členskými státy. Za účelem přezkumu, zda tato opatření plní zamýšlený cíl, by Komise měla případně s pomocí Evropského střediska pro sledování porušování práv duševního vlastnictví přezkoumat uplatňování směrnice a účinnost přijatých vnitrostátních opatření.
- (23) Tato směrnice dodržuje základní lidská práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie, především právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, svobodu projevu a informací, právo svobodné volby povolání a právo pracovat, svobodu podnikání, právo na vlastnictví, právo na řádnou správu, právo na přístup ke spisu a zachování obchodního tajemství, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a právo na obhajobu.
- (24) Je důležité, aby bylo dodrženo právo na soukromí a ochranu osobních údajů u osoby, která je účastníkem soudního sporu týkajícího se neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství a jejíž osobní údaje jsou zpracovávány. Zpracovávání osobních údajů, které se uskutečňuje v členských státech v rámci této směrnice a pod dohledem příslušných orgánů členských států, zejména nezávislých orgánů veřejné

moci, které určí členské státy, upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁷.

- (25) Jelikož cíle této směrnice, totiž dosažení hladkého fungování vnitřního trhu stanovením dostatečné a srovnatelné úrovně nápravy na celém vnitřním trhu v případě neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (26) Tato směrnice by neměla usilovat o stanovení harmonizovaných pravidel týkajících se justiční spolupráce, soudní příslušnosti, uznávání a výkonu rozsudků v občanských a obchodních věcech ani se zabývat rozhodným právem. Na oblast, kterou se zabývá tato směrnice, by se měly v zásadě vztahovat ostatní nástroje Unie, které obecně upravují tyto záležitosti.
- (27) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování pravidel hospodářské soutěže, zejména článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie. Opatření stanovená touto směrnicí by se neměla používat k nepatřičnému omezování hospodářské soutěže v rozporu se Smlouvou.
- (28) Opatřeními přijatými na ochranu obchodního tajemství před neoprávněným získáním, zveřejněním a použitím by nemělo být dotčeno uplatňování jakýchkoli jiných příslušných právních předpisů v jiných oblastech, včetně práv duševního vlastnictví, soukromí, přístupu k dokumentům a smluvního práva. Pokud se však překrývá oblast působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES⁸ a oblast působnosti této směrnice, má tato směrnice přednost jako *lex specialis*,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Kapitola I

Předmět a oblast působnosti

Článek 1 Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se ochrany obchodního tajemství před neoprávněným získáním, zveřejněním a použitím.

Článek 2 Definice

Pro účely této směrnice se:

1. „obchodním tajemstvím“ rozumí informace, které splňují všechny tyto požadavky:

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 45).

- a) jsou tajné v tom smyslu, že nejsou jako celek nebo jako přesná sestava a souhrn jejich částí obecně známy nebo běžně přístupné osobám v kruzích, které se běžně dotyčným druhem informací zabývají;
 - b) mají komerční hodnotu proto, že jsou tajné;
 - c) osoby, které je mají právoplatně ve své moci, podnikly za daných okolností přiměřené kroky, aby je udržely v tajnosti;
2. „majitelem obchodního tajemství“ rozumí fyzická nebo právnická osoba, která má obchodní tajemství právoplatně ve své moci;
 3. „porušovatelem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba, která neoprávněně získala, použila nebo zveřejnila obchodní tajemství;
 4. „výrobkem porušujícím právo“ rozumí výrobek, jehož návrh, jakost, výrobní proces nebo uvedení na trh má významný prospěch z obchodního tajemství, které bylo získáno, použito nebo zveřejněno neoprávněně.

Kapitola II

Neoprávněné získání, použití a zveřejnění obchodního tajemství

Článek 3

Neoprávněné získání, použití a zveřejnění obchodního tajemství

1. Členské státy zajistí, aby majitelé obchodního tajemství mohli požádat o opatření, postupy a opravné prostředky stanovené v této směrnici s cílem zamezit neoprávněnému získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství či dosáhnout náhrady škody vzniklé takovýmto jednáním.
2. Získání obchodního tajemství bez souhlasu jeho majitele se považuje za neoprávněné, pokud k němu dojde úmyslně nebo z hrubé nedbalosti prostřednictvím:
 - a) neoprávněného přístupu k dokumentům, předmětům, materiálům, látkám nebo elektronickým souborům, které jsou právoplatně v moci majitele obchodního tajemství a které obsahují obchodní tajemství nebo z nichž lze obchodní tajemství odvodit, či jejich zkopírování;
 - b) krádeže;
 - c) úplatkářství;
 - d) podvodného jednání;
 - e) porušení dohody o zachování důvěrnosti či jiné povinnosti týkající se zachování důvěrnosti nebo navádění k takovému porušení;
 - f) jakéhokoli jiného jednání, které se za daných okolností považuje za porušení zásad poctivého obchodního styku.
3. Použití nebo zveřejnění obchodního tajemství se považuje za neoprávněné, pokud se ho dopustí bez souhlasu jeho majitele úmyslně nebo z hrubé nedbalosti osoba, u níž bylo shledáno, že splňuje některou z těchto podmínek:
 - a) získala obchodní tajemství neoprávněně;
 - b) jedná v rozporu s dohodou o zachování důvěrnosti či jakoukoli jinou povinností týkající se zachování důvěrnosti obchodního tajemství;

- c) jedná v rozporu se smluvní či jakoukoli jinou povinností týkající se omezení použití obchodního tajemství.
- 4. Použití nebo zveřejnění obchodního tajemství se považuje za neoprávněné rovněž tehdy, pokud určitá osoba v době jeho použití nebo zveřejnění věděla nebo měla za daných okolností vědět, že obchodní tajemství bylo získáno od jiné osoby, která obchodní tajemství používala nebo zveřejnila neoprávněně ve smyslu odstavce 3.
- 5. Za neoprávněné použití obchodního tajemství se považuje vědomá a záměrná výroba, nabízení nebo uvádění výrobků porušujících právo na trh nebo dovoz, vývoz či skladování takovýchto výrobků za uvedeným účelem.

Článek 4

Legální získání, použití a zveřejnění obchodního tajemství

1. Získání obchodního tajemství se pokládá se legální, pokud k němu došlo těmito prostředky:
 - a) nezávislý objev nebo vytvoření;
 - b) pozorování, zkoumání, demontáž nebo testování výrobku nebo předmětu, který byl zpřístupněn veřejnosti nebo který je právoplatně v držbě osoby, která informace získala;
 - c) výkon práva zástupců pracovníků na informování a na projednávání v souladu s právními předpisy a/nebo postupy Unie a členských států;
 - d) jakýkoli jiný postup, který je za daných okolností v souladu se zásadami poctivého obchodního styku.
2. Členské státy zajistí, aby použití opatření, postupů a opravných prostředků stanovených v této směrnici nebylo možno požadovat tehdy, pokud k údajnému získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství došlo v některém z těchto případů:
 - a) při uplatňování svobody projevu a informací v souladu s právem;
 - b) za účelem odhalení pochybení nebo protiprávního jednání žalobce, pokud údajné získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství bylo k tomuto odhalení nezbytné a žalovaný jednal ve veřejném zájmu;
 - c) obchodní tajemství bylo zveřejněno pracovníky jejich zástupcům v rámci legitimního výkonu jejich zastupitelských funkcí;
 - d) za účelem splnění mimosmluvního závazku;
 - e) za účelem ochrany oprávněného zájmu.

Kapitola III

Opatření, postupy a opravné prostředky

ODDÍL 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 5

Obecná povinnost

1. Členské státy stanoví opatření, postupy a opravné prostředky, které jsou nezbytné k zajištění dostupnosti nápravy podle občanského práva v případě neoprávněného získání, použití a zveřejnění obchodního tajemství.
2. Tato opatření, postupy a opravné prostředky:
 - a) musí být spravedlivé a nestranné;
 - b) nesmí být zbytečně složité nebo nákladné ani mít za následek nepřiměřené lhůty nebo neodůvodněné průtahy;
 - c) musí být účinné a odrazující.

Článek 6

Přiměřenost a zneužívání soudního řízení

1. Členské státy zajistí, aby opatření, postupy a opravné prostředky stanovené v souladu s touto směrnicí, byly příslušnými justičními orgány uplatňovány způsobem, který:
 - a) je přiměřený;
 - b) zamezuje vytváření překážek pro dovolený obchod na vnitřním trhu;
 - c) poskytuje záruky znemožňující jejich zneužívání.
2. Členské státy zajistí, aby v případě, že příslušné justiční orgány rozhodnou, že žaloba týkající se neoprávněného získání, zveřejnění nebo použití obchodního tajemství je zjevně neopodstatněná, a shledají, že žalobce zahájil soudní řízení ve zlém úmyslu za účelem neoprávněného zpoždění či omezení přístupu žalovaného na trh či jiného zastrasování nebo obtěžování žalovaného, jsou příslušné justiční orgány oprávněny přijmout tato opatření:
 - a) uložit žalobci sankce;
 - b) nařídit rozšíření informací týkajících se rozhodnutí přijatého podle článku 14.

Opatřeními uvedenými v prvním pododstavci není dotčena možnost žalovaného požadovat náhradu škody, pokud to připouštějí právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy.

Článek 7

Promlčecí lhůta

Členské státy zajistí, aby kroky za účelem uplatnění opatření, postupů a opravných prostředků stanovených v této směrnici mohly být podniknuty nejméně ve lhůtě jednoho roku, nejvýše

však dvou let ode dne, k němuž se žalobce dověděl nebo měl dovědět o poslední skutečnosti vedoucí k těmto krokům.

Článek 8

Zachování důvěrnosti obchodního tajemství v průběhu soudního řízení

1. Členské státy zajistí, aby účastníci řízení, jejich právní zástupci, soudní úředníci, svědci, znalci a další osoby účastníci se soudního řízení, které se týká neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství, nebo mající přístup k dokumentům, jež jsou součástí tohoto řízení, nesměli použít ani zveřejnit obchodní tajemství či údajné obchodní tajemství, o němž se dověděli v důsledku této účasti nebo přístupu.

Povinnost uvedená v prvním pododstavci zaniká v kterékoli z těchto situací:

- a) je-li v průběhu řízení zjištěno, že údajné obchodní tajemství nesplňuje požadavky stanovené v čl. 2 odst. 1;
 - b) pokud se postupem času dotyčné informace stanou obecně známými nebo snadno přístupnými pro osoby v kruzích, které se běžně dotyčným druhem informací zabývají.
2. Členské státy rovněž zajistí, aby příslušné justiční orgány mohly na základě řádně odůvodněné žádosti některého z účastníků řízení přijmout zvláštní opatření, která jsou nezbytná k zachování důvěrnosti obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství použitého nebo zmíněného v průběhu soudního řízení, které se týká neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství.

Opatření uvedená v prvním pododstavci zahrnují přinejmenším možnost:

- a) omezit přístup k dokumentům obsahujícím obchodní tajemství, které předložili účastníci řízení nebo třetí osoby, a to zcela nebo částečně;
- b) omezit přístup na soudní jednání, pokud během něj může být sdělováno obchodní tajemství, a k příslušným záznamům nebo přepisům. Ve výjimečných případech a s výhradou řádného odůvodnění mohou příslušné justiční orgány omezit přístup účastníků řízení na tato jednání nebo nařídít, aby se konala pouze v přítomnosti právních zástupců účastníků řízení a znalců, kteří podléhají povinnosti zachovávat mlčenlivost podle odstavce 1;
- c) zpřístupnit verzi soudního rozhodnutí bez důvěrných údajů, v níž jsou vynechány části obsahující obchodní tajemství.

Pokud z důvodu potřeby ochrany obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství příslušný justiční orgán podle písm. a) druhého pododstavce tohoto odstavce rozhodne, že důkazy, které jsou právoplatně v moci určitého účastníka řízení, nesmí být předány druhému účastníkovi, a pokud jsou tyto důkazy podstatné pro výsledek soudního sporu, může justiční orgán povolit sdělení těchto informací právním zástupcům druhého účastníka a případně znalcům, kteří podléhají povinnosti zachovávat mlčenlivost podle odstavce 1.

3. Příslušné justiční orgány při rozhodování, zda žádosti uvedené v odstavci 2 vyhoví, či ji zamítnou, a při posuzování její přiměřenosti vezmou v úvahu oprávněné zájmy účastníků řízení a případně třetích osob a možnou újmu způsobenou některému účastníkovi řízení a případně třetím osobám vyhověním dotyčné žádosti, nebo jejím zamítnutím.

4. Osobní údaje podle odstavců 1, 2 a 3 jsou zpracovávány v souladu se směrnicí 95/46/ES.

ODDÍL 2

PŘEDBĚŽNÁ A ZAJIŠŤOVACÍ OPATŘENÍ

Článek 9

Předběžná a zajišťovací opatření

1. Členské státy zajistí, aby příslušné justiční orgány mohly na žádost majitele obchodního tajemství údajnému porušovateli nařídit některé z těchto předběžných a zajišťovacích opatření:
 - a) dočasné ukončení nebo případně zákaz používat nebo zveřejňovat obchodní tajemství;
 - b) zákaz vyrábět, nabízet, uvádět na trh nebo používat výrobky porušující právo či takovéto výrobky za uvedeným účelem dovážet, vyvážet nebo skladovat;
 - c) zabavení nebo odevzdání výrobků podezřelých z porušení práv, včetně výrobků dovezených, s cílem zabránit jejich vstupu na trh nebo oběhu na trhu.
2. Členské státy zajistí, aby justiční orgány mohly další údajné neoprávněné získávání, používání nebo zveřejňování obchodního tajemství podmínit složením jistoty, která má zajistit poskytnutí náhrady škody majiteli obchodního tajemství.

Článek 10

Podmínky použití a záruky

1. Členské státy zajistí, aby příslušné justiční orgány měly s ohledem na opatření uvedená v článku 9 pravomoc žalobce požádat o předložení důkazů, které lze považovat za přiměřeně dostupné, aby se mohly přesvědčit o tom, že obchodní tajemství existuje, že žalobce je právoplatným majitelem tohoto obchodního tajemství a že obchodní tajemství bylo získáno neoprávněně, že bylo použito nebo zveřejněno neoprávněně nebo že hrozí jeho neoprávněné získání, použití nebo zveřejnění.
2. Členské státy zajistí, aby příslušné justiční orgány musely při rozhodování, zda žádosti vyhoví, nebo ji zamítnou, a při posuzování její přiměřenosti vzít v úvahu hodnotu obchodního tajemství, opatření přijatá za účelem jeho ochrany, jednání žalovaného při jeho získání, zveřejnění nebo použití obchodního tajemství, dopad jeho neoprávněného zveřejnění nebo použití, oprávněné zájmy účastníků řízení a případný dopad schválení nebo zamítnutí opatření na účastníky řízení, oprávněné zájmy třetích osob, veřejný zájem a ochranu základních práv, včetně svobody projevu a informací.
3. Členské státy zajistí, aby předběžná opatření uvedená v článku 9 byla na žádost žalovaného zrušena nebo jiným způsobem přestala být účinná, pokud:
 - a) žalobce nezahájil u příslušného justičního orgánu řízení vedoucí k rozhodnutí ve věci samé v přiměřené lhůtě, o níž rozhodne justiční orgán nařizující opatření, pokud to právo členského státu umožňuje, nebo pokud takováto lhůta nebyla stanovena, ve lhůtě nepřesahující 20 pracovních dnů nebo 31 kalendářních dnů, podle toho, která lhůta je delší;

- b) dotyčné informace již nesplňují požadavky uvedené v čl. 2 odst. 1 z důvodů, které nelze přičítat žalovanému.
- 4. Členské státy zajistí, aby příslušné justiční orgány mohly předběžná opatření uvedená v článku 9 podmínit složením odpovídající jistoty nebo rovnocenné záruky ze strany žalobce, která má zajistit náhradu škody za újmu způsobenou žalovanému a případně jiné osobě, které se opatření týkají.
- 5. Pokud jsou předběžná opatření zrušena na základě odst. 3 písm. a), pokud jejich platnost skončí kvůli úkonu nebo opomenutí žalobce nebo pokud je následně zjištěno, že nedošlo k neoprávněnému získání, zveřejnění nebo použití obchodního tajemství či hrozbě takového jednání, mají příslušné justiční orgány pravomoc nařídít žalobci na žádost žalovaného nebo poškozené třetí osoby, aby žalovanému nebo poškozené třetí osobě poskytl odpovídající náhradu škody za případnou újmu způsobenou těmito opatřeními.

ODDÍL 3

OPATŘENÍ VYPLÝVAJÍCÍ Z ROZHODNUTÍ VE VĚCI SAMÉ

Článek 11

Příkazy a nápravná opatření

- 1. Členské státy zajistí, aby v případě vydání soudního rozhodnutí, v němž se konstatuje, že došlo k neoprávněnému získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství, mohly příslušné justiční orgány na žádost žalobce porušovateli nařídít:
 - a) ukončení nebo případně zákaz používat nebo zveřejňovat obchodní tajemství;
 - b) zákaz vyrábět, nabízet, uvádět na trh nebo používat výrobky porušující právo či takovéto výrobky za uvedeným účelem dovážet, vyvážet nebo skladovat;
 - c) přijetí odpovídajících nápravných opatření s ohledem na výrobky porušující právo.
- 2. K nápravným opatřením uvedeným v odst. 1 písm. c) patří:
 - a) prohlášení o porušení práv;
 - b) odvolání výrobků porušujících právo z trhu;
 - c) úprava výrobků takovým způsobem, aby byla odstraněna vlastnost porušující právo;
 - d) zničení výrobků porušujících právo nebo případně jejich stažení z trhu, pokud toto opatření nenarušuje ochranu dotyčného obchodního tajemství;
 - e) zničení veškerých dokumentů, předmětů, materiálů, látek nebo elektronických souborů obsahujících nebo uplatňujících obchodní tajemství či jejich části nebo případně odevzdání všech těchto dokumentů, předmětů, materiálů, látek a elektronických souborů nebo jejich části majiteli obchodního tajemství.
- 3. Členské státy zajistí, aby justiční orgány v případě nařízeného stažení výrobků porušujících právo z trhu mohly na žádost majitele obchodního tajemství nařídít, aby byly tyto výrobky odevzdány majiteli nebo charitativním organizacím za podmínek, o nichž justiční orgány rozhodnou a které mají zajistit, aby dotyčné výrobky nevstoupily znovu na trh.

Justiční orgány nařídí, aby byla tato opatření provedena na náklady porušovatele, pokud neexistují konkrétní důvody tak neučinit. Těmito opatřeními není dotčena případná náhrada škody, kterou je třeba majiteli obchodního tajemství zaplatit z důvodu neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství.

Článek 12

Podmínky použití, záruky a alternativní opatření

1. Členské státy zajistí, aby příslušné justiční orgány při zvažování návrhu na vydání příkazů a přijetí nápravných opatření stanovených v článku 11 a při posuzování jejich přiměřenosti vzaly v úvahu hodnotu obchodního tajemství, opatření přijatá za účelem jeho ochrany, jednání porušovatele při jeho získání, zveřejnění nebo použití, dopad jeho neoprávněného zveřejnění nebo použití, oprávněné zájmy účastníků řízení a možný dopad přijetí či zamítnutí opatření na účastníky řízení, oprávněné zájmy třetích osob, veřejný zájem a ochranu základních práv, včetně svobody projevu a informací.

Pokud příslušné orgány omezí dobu trvání opatření uvedeného v čl. 11 odst. 1 písm. a), musí tato doba postačovat k odstranění případné obchodní nebo ekonomické výhody, která by porušovateli mohla plynout z neoprávněného získání, zveřejnění nebo použití obchodního tajemství.

2. Členské státy zajistí, aby opatření uvedená v čl. 11 odst. 1 písm. a) byla na žádost žalovaného zrušena nebo aby jiným způsobem přestala být účinná, pokud dotyčné informace již nesplňují podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 z důvodů, které nelze přičíst žalovanému.
3. Členské státy stanoví, že na žádost osoby, na niž se mají vztahovat opatření uvedená v článku 11, může příslušný justiční orgán nařídít peněžitou náhradu škody, která má být poškozené straně zaplacená místo uplatnění těchto opatření, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - a) dotyčná osoba původně získala znalost obchodního tajemství v dobré víře a splňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 4;
 - b) provedení dotyčných opatření by této osobě způsobilo nepřiměřenou újmu;
 - c) poskytnutí peněžité náhrady škody poškozené straně se jeví jako přiměřeně uspokojivé.

Je-li nařízena peněžitá náhrada škody místo příkazu uvedeného v čl. 11 odst. 1 písm. a), nesmí tato peněžitá náhrada přesáhnout výši honorářů nebo poplatků, jež by byly splatné, pokud by tato osoba požádala o povolení k použití dotyčného obchodního tajemství, a to za dobu, po kterou mohlo být používání tohoto obchodního tajemství zakázáno.

Článek 13

Náhrada škody

1. Členské státy zajistí, aby příslušné justiční orgány na návrh poškozené strany porušovatel, který věděl nebo měl vědět, že se podílí na neoprávněném získání, zveřejnění nebo použití obchodního tajemství, nařídily, aby majiteli obchodního tajemství zaplatil náhradu škody, která odpovídá skutečné způsobené újmě.
2. Při stanovení náhrady škody vezmou příslušné justiční orgány v úvahu všechny relevantní faktory, jako jsou nepříznivé hospodářské důsledky, včetně ušlého zisku,

kteře byly poškozene straně způsobeny, případně neoprávněný zisk porušovatele a ve vhodných případech jiné skutečnosti než ekonomické faktory, jako je morální újma způsobená majiteli obchodního tajemství neoprávněným získáním, použitím nebo zveřejněním obchodního tajemství.

Příslušné justiční orgány však mohou ve vhodných případech stanovit náhradu škody rovněž jako paušální částku na základě skutečností, jako je přinejmenším výše honorářů nebo poplatků, jež by byly splatné, pokud by porušovatel požádal o povolení k použití dotyčného obchodního tajemství.

Článek 14

Zveřejňování soudních rozhodnutí

1. Členské státy zajistí, aby v soudním řízení zahájeném kvůli neoprávněnému získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství mohly příslušné justiční orgány na žádost žalobce a na náklady porušovatele nařídít vhodná opatření za účelem rozšíření informací o rozhodnutí, včetně zveřejnění celého rozhodnutí nebo jeho části.
2. Případné opatření uvedené v odstavci 1 tohoto článku zachovává důvěrnost obchodního tajemství, jak je stanoveno v článku 8.
3. Při rozhodování, zda nařídít informační opatření, a při posuzování jeho přiměřenosti vezmou příslušné justiční orgány v úvahu možné narušení soukromí nebo poškození pověsti porušovatele, je-li jím fyzická osoba, v důsledku tohoto opatření a rovněž hodnotu obchodního tajemství, jednání porušovatele při jeho získání, zveřejnění nebo použití, dopad jeho neoprávněného zveřejnění nebo použití a pravděpodobnost jeho dalšího neoprávněného používání nebo zveřejňování ze strany porušovatele.

Kapitola IV

Sankce, podávání zpráv a závěrečná ustanovení

Článek 15

Sankce za nedodržení povinností stanovených v této směrnici

Členské státy zajistí, aby příslušné justiční orgány mohly uložit sankce účastníkům řízení, jejich právním zástupcům a jakékoli jiné osobě, jež nedodrží nebo odmítne dodržet opatření přijaté podle článků 8, 9 a 11.

Stanovené sankce zahrnují možnost uložit opakovanou platbu penále v případě nedodržení opatření přijatého podle článku 9 a 11.

Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 16

Výměna informací a zpravodajové

Na podporu spolupráce, včetně výměny informací, mezi členskými státy a mezi členskými státy a Komisí určí každý členský stát jednoho či více zpravodajů pro otázky týkající se provádění opatření stanovených v této směrnici. Údaje o tomto zpravodaji nebo zpravodajích sdělí ostatním členským státům a Komisi.

Článek 17

Zprávy

1. Do XX XX 20XX [tři roky od konce lhůty pro provedení do vnitrostátního práva] vyhotoví Agentura Evropské unie pro ochranné známky a průmyslové vzory v rámci činnosti Evropského střediska pro sledování porušování práv duševního vlastnictví první zprávu o tendencích v oblasti soudních sporů týkajících se neoprávněného získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství na základě uplatňování této směrnice.
2. Do XX XX 20XX [čtyři roky od konce lhůty pro provedení do vnitrostátního práva] vyhotoví Komise průběžnou zprávu o uplatňování této směrnice a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva náležitě přihlíží ke zprávě vypracované Evropským střediskem pro sledování porušování práv duševního vlastnictví.
3. Do XX XX 20XX [osm let od konce lhůty pro provedení do vnitrostátního práva] provede Komise hodnocení účinků této směrnice a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 18

Provedení do vnitrostátního práva

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do XX XX 20XX [24 měsíců ode dne přijetí této směrnice]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 19

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 20

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*